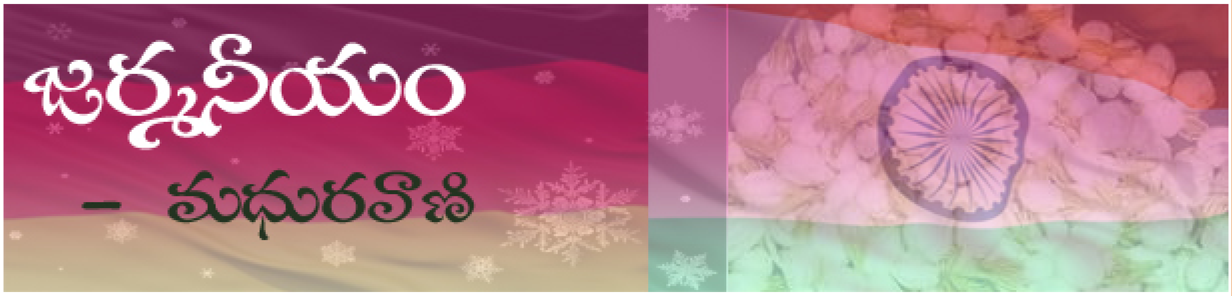

దోసెడు మంచు పూలు.. గుప్పెడు గుండె ఊసులు..

మనం ఎవరింటికైనా వెళ్ళినా, ఎవరైనా మనింటికి వచ్చినా గుమ్మంలోనే ఒకరినొకరు పరిచయం చేసుకోవడం సంప్రదాయం కదా! అందుకనీ...

"నమస్తే అండీ."

"నమస్తే.. ఎవరమ్మా నువ్వు?"

"నేనండీ. మధురని.."

"మధురా.. పేరు ఎక్కడో విన్నట్టుందే.."

"మరేనండీ.. ఇదివరలో ఇక్కడే కౌముది గడపలో కూర్చుని మీకు కొన్నికథలు చెప్పాను కదండీ.."

"ఆఆ.. గుర్తొచ్చింది.. ఏంటమ్మా సంగతి.. ఇలా వచ్చావేం?"

"మరేంలేదండీ.. తీరిగ్గా కూర్చుని కాసేపు మీతో సరదాగా మాదేశం కబుర్లు చెపుదామని వచ్చానండీ.."

"మీదేశమా.. నువ్వు ఎక్కడ ఉంటావేంటి?"

"నేను జర్మనీలో ఉంటానండీ. అప్పుడే పావొంతుపైన జీవితం ఇక్కడే గడిచిపోయిందండీమరి.. అందుకే మాదేశం అనేసాను."

"ఏంకబుర్లు చెప్తావేంటి.. ఏదో దోసెడూ గుప్పెడూ అంటున్నావే?"

"మరేనండీ.. మన ఆంధ్రదేశంనుంచీ ఈదేశానికి ఎగిరొచ్చాక ఇన్నేళ్ళలో ఎన్నెన్ని మంచుపూలవానల్లో తడిసానో కదండీ.. ఆ జ్ఞాపకాల ఊసుల్ని నెలకోదోసెడైనా నింపుకొచ్చి మీ అందరితో పంచుకుందామనీ.."

"ఓహో.. మంచిపనే.. మరి మమ్మల్నేం చెయ్యమన్నావిప్పుడు?"

"మీరేం చేయక్కర్లేదండీ. ఎంచక్కా వేడిగా కాఫీనో, టీనో పక్కనపెట్టుకుని, వెచ్చగా చెంపన చేతులు పెట్టుక్కూర్చుని హాయిగా నేచెప్పే కబుర్లన్నీటికీ ఊకొడితే చాలు.. అదే మహాభాగ్యం.."

"ఊ.. కానివ్వు మరి.. శుభం.. నీదేఆలస్యం!"

:-)

ఎండాకాలం.. వానలు కురిసే కాలం!

జూన్ నెల వచ్చిందంటే చాలా ఇళ్ళ ముందు తోటల్లో తెలుపు నుంచి ఎరుపు దాకా రకరకాల లేత, ముదురు గులాబీ వర్ణాల్లో దోసిట్లో ఇమడనంత పరిమాణంలో రంగురంగుల వెన్నముద్దల్లా విరిసే Peonies, వీధి వెంట వెళుతుంటే పదడుగుల దూరం నుంచే ఘాటైన పరిమళంతో ఆకర్షించే Lilacs తెలుపు, లేత ఊదా రంగు నుంచీ, ముదురు వంగపండు రంగు దాకా గుత్తులు గుత్తులుగా చెట్ల నిండా విరగబూసి ఆహ్లాదాన్ని పంచుతుంటాయి. స్ప్రింగ్ దాటి సమ్మర్ లోకి వస్తున్నా చెర్రీ బ్లూమ్స్, టులిప్స్ లాంటి పూవుల సీజన్ అయిపోయినా ఇంకా రంగురంగుల కొత్త రకాలైన పువ్వులు పుట్టుకొస్తూనే ఉంటాయి. అసలు ఇక్కడ మొక్కల్లో జీవం కనపడేదే ఇంచుమించు ఏడాదిలో సగం రోజులు. అందులో మోడులు చిగురించి పచ్చబారే సమయం పోయి

మిగిలిన సమయంలోనే ఎన్నెన్ని రకాల పూల మొక్కలు పుడుతుంటాయో! క్రమపద్ధతిలో స్టేజీ మీద వారి వారి పాత్రలని పోషించి నిష్క్రమించే కళాకారుల్లాగా ఎవరెవరికి కేటాయించిన సమయంలో ఆయా పువ్వులు వికసించి మాయమైపోతుంటాయి. స్ప్రింగ్ మొదట్లో కనిపించే పూవులు తర్వాత నెలకి కనపడవు, మే నెలలో పూసే పువ్వులు జూన్ వచ్చేసరికి కనుమరుగైపోయి మరింకేవో కొత్త రంగులు సందడి చేస్తుంటాయి. మనకి కూడా ఇండియాలో బోల్డు రకాల పువ్వులు పూస్తాయి గానీ మరీ ఇంత తక్కువ వ్యవధిలో ఎడారిలా మారిపోయి ఎండిన మోళ్ళు మిగిలిన పరిసరాల్లో ఇంత వేగంగా మారిపోతున్న రంగుల్ని చూస్తుంటే మరింత అబ్బురంగా అనిపిస్తుంది.

సూర్యభగవానుడు కాస్త ఉదారంగా ఎక్కువ ప్రేమ కురిపించే దేశంలో పుట్టి పెరిగాం కాబట్టి మనల్ని వేసవి సెలవులు, మామిడి పళ్ళు , తాటి ముంజెలు, మల్లెపూలు లాంటి వేసవి తాయిలాలన్నీ ఎంత ఊరించినా సరే ఊపిరి సలపనివ్వని ఉక్కపోతలు, వడగాల్పులు ఎండాకాలాన్ని పూర్తిగా ప్రేమించనివ్వవు. రోళ్ళు సైతం పగిలే రోహిణీ కార్తె ఎండలు ముదిరిన దగ్గర్నుంచీ వేడి భరించలేక హుస్సూ బుస్సూ అనుకుంటూ ఎప్పుడెప్పుడు వానాకాలం వస్తుందాని ఎదురు చూస్తూ ఉంటాం. జూన్ నెల వస్తూనే భానుడి ప్రతాపానికి మంగళం పాడేస్తూ జలజల రాలే తొలకరి జల్లు ఇన్నాళ్ళూ ఎండలకి బండబారిపోయిన మట్టి గుండెలపై చిరుజల్లులు చిలకరించి

తడిసిన మట్టి పరిమళంతో వర్షఋతువుకి స్వాగతం పలుకుతుంది. రోహిణీ కార్తె పోయి ఏరువాక పున్నమి వచ్చేసరికి తొలకరి వానలు పడి రైతన్నలందరూ దుక్కి దున్ని పొలం పనులు మొదలుపెడతారు. ఇంక ఆ తర్వాత ఋతుపవనాల రాకతో పొలం పనులు జోరందుకుంటాయి. వాతావరణం సహకరించి వానలు సవ్యంగా సమయానికి పడితే రైతుల కష్టం ఫలించి ధాన్యలక్ష్మి ఇంటికొస్తుంది. దాదాపు ప్రతి ఏడాదీ విధిగా కురిసే భారీ వర్షాలు, రోజుల తరబడి ముసురు పట్టే తుఫాన్లు, వర్షాల తీవ్రతని బట్టి వాగులు, నదులు పొంగి పొలాలని, ఊళ్ళని ముంచేసే వరదలు.. ఇది మనకి తెలిసిన ఎండాకాలం వానాకాలం కదా!

ఇంటి ముందు విరగబూసిన చెర్రీ చెట్టు, ఇంటి పక్కనే గలగలా పారే నీళ్ళు.. ఇంతకన్నా వైభోగం ఇంకేం కావాలి!

ఇక్కడ జర్మనీలో జూన్ నెల ఎండాకాలానికి స్వాగతం పలుకుతుంది. జూన్, జూలై, ఆగస్ట్ మూడు నెలలు వేసవికాలంగా చెప్పుకోవచ్చు. జూన్ వచ్చేసరికి అడపా దడపా వీచే చలిగాలులు మాయమైపోయి మెత్తటి నీరెండ కాస్తా బాగా ముదిరి చురుక్కుమనిపించేంత పదునెక్కుతాయి. వేసవి ఉష్ణోగ్రతలు ఇరవై డిగ్రీల సెంటీగ్రేడ్ దాటి గరిష్ఠంగా ముప్పై డిగ్రీల దాకా వెళ్తాయి. ఇక్కడ వేసవి ఉష్ణోగ్రత ముప్పై దరిదాపుల్లోకి గానీ వెళ్ళిందంటే ఇండియాలో మనం గనక యాభై డిగ్రీల దాకా వెళ్తోందని బెంబేలెత్తిపోయినట్టే ఉంటుంది పరిస్థితి. ఎండల తీవ్రతకి ముసలీ ముతకా చనిపోతున్నారని కూడా వార్తలు వస్తుంటాయి. ఏంటీ ముప్పై డిగ్రీల ఎండకే అంత ఉపద్రవమా అని వినడానికి ఆశ్చర్యంగా అనిపిస్తుంది గానీ నిజంగానే అంత తీవ్రంగా అనిపిస్తుంది. నెలల తరబడీ చలిలో మగ్గిపోయి ఉండటం వల్లనో, మరి వాతావరణంలో తేమశాతంలో మార్పులో తెలీదు గానీ ముప్పై డిగ్రీలంటే ఇండియాలో ఎండల కన్నా ఇక్కడ చాలా తీక్షణంగా గుచ్చుకున్నట్టు అనిపిస్తుంది. ఎండలోకి వెళ్ళిన కాసేపటికే తలనొప్పి వచ్చేస్తుంది నాకైతే. కానీ ఎంత మండిపోతున్నా ఇక్కడి జనాలు మాత్రం ఎండని ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ వదులుకోరు. దానికి తోడు చాలామందికి టేనింగ్ పిచ్చి ఒకటుంటుందేమో ఎర్రటి ఎండల్లో కూడా 'ఏమి హాయిలే హలా..' అని విహరిస్తూ తెగ ఆనందించేస్తుంటారు. గ్లోబల్ వార్మింగ్ వల్లనో ఏమో గానీ ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్నట్టే ఇక్కడ కూడా ఏడాదేడాదికీ అనూహ్యమైన మార్పులు వస్తున్నాయి. రాన్రానూ ఎండల తీవ్రత పెరుగుతూ పోవడం, ఒకో సంవత్సరం చలికాలంలో విపరీతంగా మంచు కురిస్తే మరో సంవత్సరం పెద్దగా మంచు పోత లేకపోవడం.. ఇలా ఋతువుల్లో సహజంగా రావాల్సిన మార్పుల కన్నా మితిమీరిన మార్పులు కనిపిస్తున్నాయి.

అయితే జర్మనీలో ఎండాకాలం భరించలేనంత కష్టంగా ఉంటుందా అంటే కాదనే చెప్పాలి. ఎందుకంటే ఎండాకాలమంతా వానలు కురుస్తూనే ఉంటాయి కాబట్టి హాయిగానే ఉంటుంది. మనలాగా ఇక్కడ ప్రత్యేకంగా వర్షాకాలం అంటూ ఏమీ

ఉండదు. ఏడాది పొడవునా వానలు కురుస్తూనే ఉంటాయి. మిగతా నెలలతో పోల్చి చూస్తే వేసవి నెలల్లోనే ఎక్కువ వర్షపాతం నమోదవుతుంది. అయితే 365 రోజుల్లోనూ వాన ఎప్పుడొస్తుందో, ఎంత గట్టిగా కురుస్తుందో, ఎంతసేపు కురిసిపోతుందో అనేది ఖచ్చితంగా చెప్పలేము. వాతావరణ కేంద్రం వారు సరిగ్గానే అంచనా వేసినా సరే ఏ రోజెలా ఉంటుందో చెప్పగలరు కానీ మరీ నిమిషాల వ్యవధిలోనే ఎండ, వాన, అంతలోనే రెండూ కలిసి హరివిల్లు, మళ్ళీ కాసేపటికి అది కూడా మాయమై అంతా మాములైపోయే వాతావరణం గురించి ఖచ్చితంగా చెప్పడం సాధ్యం కాదు కదా! కొంతమంది ఇక్కడ వాతావరణం అడ్డదిడ్డంగా మారిపోవడం అంటూ ఏం ఉండదు, మనమే వాతావరణానికి తగ్గట్టు దుస్తులు ధరించి బయటికి వెళ్ళము. పొరపాటు మనదే తప్ప వాతావరణానిది కాదంతే.. అని వెనకేసుకొస్తారు. ఇక్కడ సర్వకాల సర్వావస్థల్లోనూ అందరి దగ్గరా ఎప్పుడూ గొడుగో, రెయిన్ కోటో ఉంటుంది. ఎప్పుడన్నా బయట వీధుల్లో తిరిగేప్పుడు ఉన్నట్టుండి వర్షం వస్తే వెంటనే అందరి చేతుల్లో గొడుగులు ప్రత్యక్షమైపోతాయి.

ఎప్పుడైనా ఒకసారి థండర్ స్టార్మ్ ఉందంటూ వార్తల్లోనూ, రేడియోల్లోనూ జాగ్రత్తలు చెప్తుంటారు. ఇక్కడికొచ్చిన కొత్తలో నేను ఇలా థండర్ స్టార్మ్ అంటే ఎన్ని రోజులు ముసురు పడుతుందో, ఎంత పెద్ద ఉరుములు, మెరుపులు వస్తాయో, మన ఊర్లో ఇలాంటివి వచ్చినప్పుడు ట్రాన్స్ఫార్మర్లు పేలి కరంటు పోయినట్టు ఏం విపరీతాలు జరుగుతాయో అనుకున్నాను. తీరా చూస్తే ఏదో పది మెరుపులు, నాలుగు ఉరుములు ధమధమా అనిపించేసి పోయింది తుఫాను. అయినా ఇన్నేళ్ళలో ఇక్కడ కరంటు పోవడం నేను ఒకే ఒక్కసారి చూసాను. అది కూడా గట్టిగా అరనిమిషం కూడా పోలేదు. ఓ.. కరంటు పోయిందా అనుకునేలోపు వచ్చేసింది. ఇక్కడి వానలు, ఉరుములు మన ఆంధ్రదేశంలో చూసిన తుఫాన్లతో పోలిస్తే అసలు స్టార్మ్ కిందే లెక్క కాదు గానీ మరి పాపం వీళ్ళు చూసే వర్షాలతో పోలిస్తే వీళ్ళకివే పెద్దవన్నమాట. ఒకోసారి ఈదురు గాలులకి అక్కడక్కడా చెట్లు పడిపోవడం మినహా మరీ భారీ నష్టాలు వాటిల్లేంత కుంభవృష్టి అయితే కురవదు ఇక్కడ. అలాగే వీళ్ళకి వరదలంటే ఏమిటో అసలు తెలియదని కాదు కానీ మనంత ఉధృతంగా ఉండవు. ఇక్కడ కూడా అప్పుడప్పుడూ పైన ఆల్ప్స్ కొండల్లోని మంచు ఎక్కువ పరిమాణంలో కరిగిపోవడం వల్ల దరిమిలా నీళ్ళు, వానలు ఎక్కువైపోయి నదులు పొంగి కొన్ని ఊర్లు వరద ముంపుకి గురవుతాయి. 2011 లో Rhine, Mosel నదుల వల్ల Cologne, Bonn, Koblenz నగరాల్లో వచ్చిన వరదలు ఇలాంటివే. కానీ మరి మనంత భారీ వానలు, పెను వరదలు సాధారణంగా ఉండవు కాబట్టి ఊరు మధ్యలో నుంచి పారే చిన్న చిన్న వాగులని ఆనుకునే చాలామంది ఇళ్ళు కట్టుకుంటారు. వాళ్ళ తోటలోనో, బాల్కనీలోనో కూర్చుంటే పక్కనే ఇంటి గోడనానుకుని ప్రవహించే నీళ్ళని చూడొచ్చు. మొదట్లో అంత ధైర్యంగా ఎలా కట్టుకున్నారా అనిపించినా ఈ చిన్న చిన్న నీటి పాయలు ఉన్నట్టుండి పొంగేంత పెద్ద వానలు ఇక్కడ ఎలానూ పడవు కాబట్టి ఏం ఫరవాలేదని తర్వాత అర్థమైంది. అలా ఇంటి పక్కనే గలగలా పారే నీళ్ళుంటే భలే హాయిగా ఉంటుంది కదా!

రోజుకి కనాకష్టంగా నాలుగైదు గంటలు మాత్రమే సూర్యదర్శనానికి అలవాటు పడిపోయిన చలికాలపు చీకటి గుర్తులని చెరిపేస్తూ ఎండాకాలంలో రోజుకి దాదాపు పదిహేను, పదహారు గంటల సేపు సుదీర్ఘమైన పగలు ఉంటుంది. అంటే

వేసవి రాత్రి ఎనిమిది గంటలు దాటాక పలకరిస్తున్న ఎండా వానా..

ఉదయాన్నే అయిదింటి కన్నా ముందే సూర్యోదయం అయిపోయి రాత్రి తొమ్మిది దాటాక గానీ సూర్యాస్తమయం అవదన్నమాట. నేను మొదటిసారి జర్మనీ వచ్చింది ఆగస్టు నెలలో. వచ్చిన రోజే ఒక ఇండియన్ అమ్మాయి పరిచయం చేసుకుని డిన్నర్ కి తనింటికి తీసుకెళ్ళింది. మధ్యాహ్నం వచ్చిన దగ్గర్నుంచి చకచకా సమయం గడిచిపోయి ఇంకో ఇద్దరు ఇండియన్ స్నేహితులతో కలిసి మాట్లాడుతూ భోజనాలు అయేసరికి బయట ఇంకా వెలుతురు ఉంది. పక్కనే ఉన్న పార్కులో పిల్లలు గట్టిగా అరుస్తూ ఆడుకుంటున్నారు. ఆలస్యం అవుతుందేమో ఇంక వెళ్ళి పడుకోవాలి అని వాళ్ళు అంటే నాకు ఆశ్చర్యం వేసింది ఇంత త్వరగా పడుకోవడం ఏంటా అని. అదే మాటంటే ఇప్పుడు టైమెంతయిందో తెలుసా.. చూడు అన్నారు. రాత్రి పదవుతోంది అప్పుడు. బయటికి చూస్తేనేమో సాయంత్రం ఏడు గంటలు అవుతున్నట్టుంది. నా వాచీలో ఇంకా ఇండియా టైమే ఉందేమో, మార్చుకోడం మర్చిపోయానేమో అన్నంత భ్రమ కలిగింది నాకు. మొదటిసారి అలాంటి వాతావరణం చూసి చాలా ఆశ్చర్యపోయాను. సూర్యాస్తమయాలు ఎంత ఆలస్యం అవుతాయో సూర్యోదయాలు అంత తొందరగా వచ్చేస్తాయి కాబట్టి పొద్దున్నే త్వరగా నిద్ర లేచే అలవాటు లేనివాళ్ళకి కూడా ఎండాకాలం వస్తే తొందరగా మెలకువొస్తుంది. చలికాలంలో మొహం చాటేసినందుకు గానూ ఇలా బాకీ తీర్చుకునే ప్రయత్నం చేస్తాడేమో సూర్యుడు అనిపిస్తుంది నాకు. జూలై సూర్యుడు రెండింతలు పని చేస్తాడని అర్థం వచ్చేలా ఒక జర్మన్ సామెత కూడా ఉంది. :-)

ఇలా ఇంత ఆలస్యంగా చీకటి పడే ఎండాకాలం వాతావరణం గురించి మాట్లాడుకుంటుంటే ఒకసారి మా ప్రొఫెసర్ చెప్పారు. పెద్దవాళ్ళం మనకే వాతావరణం ఇలా ఉంటే వెళ్ళి పడుకోబుద్ధి కాదు, పడుకున్నా నిద్ర రాదు. అలాంటిది చిన్నపిల్లలతో అయితే భలే చిక్కు. మామూలుగా రాత్రి ఏడూ ఏడున్నర కల్లా పడుకోబెట్టేసే అలవాటు అయితే ఎండాకాలం బయట ఇంకా వెలుతురుగా ఉంది కదాని ఆడుకుందాం అనుకుంటారు. వాళ్ళ చేత ఆటలు మాన్పించి పడుకోబెట్టేసరికి తల ప్రాణం తోకకొస్తుంది. చీకటి పడలేదు అన్నదే తెలుసు తప్ప ఇలా రకరకాల టైములూ అవీ వాళ్ళ చిన్ని బుర్రలకి అర్థం కావుగా అన్నారు. నిజమే కదా అనిపించింది. చాలా చలి దేశాల్లో లాగానే జర్మనీలో కూడా చలికాలం, ఎండాకాలం మారేప్పుడు డే లైట్ సేవింగ్ టైం అమలులోకి వస్తుంది. ప్రతి సంవత్సరం మార్చి చివరి ఆదివారం, అక్టోబర్ చివరి ఆదివారంలో ఈ మార్పు ఉంటుంది. అంచేత ఎండాకాలంలో ఇండియా టైము జర్మనీ కన్నా మూడున్నర గంటలు ముందుంటే, చలికాలంలో మాత్రం అక్కడికీ ఇక్కడికీ నాలుగున్నర గంటల తేడా వచ్చేస్తుంది.

మొక్కజొన్న తోటలో.. ముసిరే నీరెండల్లో..

మన భారతదేశపు భౌగోళిక, వాతావరణ పరిస్థితులు చాలా వరకు సేద్యానికి అనుకూలంగా ఉండటంతో మనది మన వ్యవసాయాధారిత దేశం అయింది. కానీ జర్మనీలో ఏడాదిలో రెండొంతులు చలే ఉంటుంది కాబట్టి వ్యవసాయానికి అంత అనుకూలం కాకపోవడం వల్ల ఇక్కడ వ్యవసాయ రంగం మిగతా రంగాలతో పోల్చుకుంటే చిన్నదనే చెప్పుకోవాలి. అలాగని వ్యవసాయాన్ని పెద్దగా పట్టించుకోరని మాత్రం కాదు. వేసవి కాలంలో గోధుమ, మొక్కజొన్న, బార్లీ, బంగాళాదుంప, షుగర్ బీట్, ద్రాక్ష తోటలు, ఇంకా రకరకాల కూరగాయలు, పండ్లు పండిస్తుంటారు. వీటితో పాటు పాడి, మాంసం (బీఫ్, పోర్క్) కోసం పెంచే జంతువుల ఫార్మ్స్ చాలానే ఉంటాయి. కోళ్ళు, మేకలు, టర్కీ లాంటివి కూడా పెంచినా ఈ దేశంలో వినియోగపరంగా చూసినా, బయటి దేశాలకి ఎగుమతుల పరంగా చూసినా బీఫ్, పోర్క్ లకి డిమాండ్ ఎక్కువ. అలాగే పాలు, గుడ్లు ఉత్పత్తి చేసే ఫార్మ్స్ కూడా విరివిగానే ఉంటాయి. మన దగ్గర కన్నా కూడా రకరకాల పాల ఉత్పత్తులకి ఇక్కడ వినియోగం ఎక్కువ. పాల నుంచి తయారు చేసే కొన్ని వందల రకాల యోగర్ట్ లు, ఛీజ్ లు, క్రీమ్ లు వాడకం విరివిగా ఉంటుంది. మాములుగా రసాయన ఎరువులు, మందుల వాడకంతో పండించిన వ్యవసాయ ఉత్పత్తులతో పాటు సహజసిద్ధమైన ఎరువులు మాత్రమే వినియోగించే సేంద్రీయ వ్యవసాయం (ఆర్గానిక్ ఫార్మింగ్) కూడా ఎక్కువే. ఇలా పండించిన ఉత్పత్తుల ఖరీదు ఎక్కువైనా కూడా వీటి వాడకం కూడా ఇక్కడ రోజురోజుకీ పెరుగుతోంది. దాదాపు ప్రతీ సూపర్ మార్కెట్లోనూ అన్నీ కూరగాయలు, పండ్లు, పాలు, గుడ్లు, మాంసం లాంటివన్నీ 'బయో' అని లేబుల్ చేసి దొరుకుతాయి.

సేంద్రీయ వ్యవసాయ ఉత్పత్తులు..

అసలు మాములుగానే ఇక్కడ జనాభా తక్కువ కాబట్టి అన్నీ రంగాల్లోనూ వీలైనంత మేరకు యంత్రాలని ఉపయోగించుకోవడం జరుగుతుంది. వ్యవసాయ రంగం కూడా అందుకు మినహాయింపేం కాదు. పొలం దున్నడం దగ్గర నుంచి పంట చేతికొచ్చేదాక వివిధ దశల్లో అవసరమైన పనులన్నీటికీ యంత్రపరికరాలు ఉంటాయి. సమయం ప్రకారం నీళ్ళను చిలకరించడం, వాతావరణంలోని మార్పులని గుర్తించి తద్వారా పంటల విషయంలో తగు జాగ్రత్తలు తీసుకోడానికి వీలయే విధంగా క్లైమేట్ సెన్సర్స్

కొండ మీద అల్లుకున్న ద్రాక్ష తోటల బారులు..

లాంటి సాంకేతిక పరికరాలు రైతులకి అందుబాటులో ఉంటాయి. ఇంకా వ్యవసాయ రంగ పరిశోధనల ఫలితాలని ఎప్పటికప్పుడు రైతుల దాకా తీసుకెళ్ళడానికి ప్రభుత్వం అన్ని విధాలుగా సహాయ సహకారాలు అందిస్తూ ఉంటుంది. రైతులు ఎవరైనా తమ పంట పొలాన్ని మరే విధంగానైనా వాడదలచుకుంటే ప్రభుత్వం దగ్గర నుంచి అనుమతి తెచ్చుకోవాలనీ, అలాగే తమ పంట పొలాలు అమ్మదల్చుకుంటే ముందు ఆ పొలం పక్కనున్న రైతుకే అవకాశం ఇవ్వాలనీ.. ఇలాంటి కొన్ని రైతులకి మేలు చేకూర్చే ప్రత్యేకమైన నిబంధనలు ఈ దేశంలో ఉన్నాయని ఎవరో చెప్పగా విన్నాను.

ట్రాక్టరు, ఆవులు.. కృషీవలుడి ఆస్తులు..

గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో ఆవులు, గొర్రెలు మాత్రమే కాకుండా కొంతమంది గుర్రాలని కూడా సాదుకుంటారు. అయితే వ్యాపారం కోసం కాకుండా కుక్కల్ని, పిల్లుల్ని పెంచుకున్నట్టు పెంపుడు జంతువుల్లా పెంచుకుంటారు గుర్రాలని. ఊరు బయట పొలాలకి దగ్గరలో చాలా చోట్ల గుర్రపుశాలలు కనిపిస్తుంటాయి. సిటీల్లో ఉండే వాళ్ళకి కూడా కొందరికి గుర్రాలు ఉంటాయి. వాళ్ళు పిల్లల్ని హాస్టల్లో ఉంచి అప్పుడప్పుడూ వెళ్ళి బాగోగుల్ని చూసొచ్చినట్టు, ఎక్కడో గుర్రపుశాలలో చేర్చి వారానికొకసారి వెళ్లి వాటిని శుభ్రం చేసి, కాసేపు గారం చేస్తూ వాటితో సమయం గడిపి వస్తుంటారు. మా కొలీగ్ ఒకావిడకి మూడో నాలుగో గుర్రాలున్నాయిట. ఆవిడ వర్క్ బెంచ్ మీద ఆ గుర్రాల ఫొటోలే పెట్టుకునేది. ఒకసారి ఏదో జబ్బు చేసి వాటిల్లో ఒక గుర్రం చనిపోయిందని ఆవిడ ఆ గుర్రం మీద దిగులుతో కొన్ని నెలలపాటు డిప్రెషన్ లోకి వెళ్ళిపోయింది.

రైతు కుటుంబాల నుంచి వచ్చిన వారు వాళ్ళ పొలాల గురించి, సేద్యం గురించి, పెంపుడు జంతువులతో వారి అనుబంధం గురించి చెప్తుంటే మన దగ్గర పల్లెటూర్లలో ఇంట్లో మనుషుల్లా మెలిగే ఆవులు, గేదెలు, ఎద్దులు, కోడె దూడలు, కోళ్ళూ గుర్తొచ్చి భూమిని నమ్ముకుని సాగే గ్రామీణ జీవనం, ప్రకృతిలో మమేకమైపోయి జీవించే రైతు మనస్తత్వం ఏ దేశంలోనైనా ఒకలానే ఉంటుందేమో అనిపిస్తుంది.

మరి దోసెడు వేసంగి వాన చినుకులు వచ్చే నెలలో..

●●●

రచయిత్రి బ్లాగు

http://madhuravaani.blogspot.com

COMMENTS